

Landet — jeg tænker her specielt paa Jylland og Fyn — med Anmodning om ud fra den rette Solidaritetsfølelse at yde Støtte til de saa haardt ramte sjællandske Landboere. Der er her i Tinget til Stede Folk, der tage aktiv Del i den jydsk Andelsbevægelse, og jeg tror, at Spørgsmaalet om Genoprejsning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse er i høj Grad afhængigt af, at Forholdet klares mellem Eksportforeningen og Sparekassen. Det vilde have Interesse, om de, der repræsenterer den jydsk og fynsk Andelsbevægelse, kunde give en lille Smule Oplysning om, hvorvidt denne Henvendelse, der er sket fra sjællandske Landboeres Side, vil blive modtagen paa en saadan Maade, at man kan vente en virkelig Støtte fra den Side. Det er jo store og beundringsværdige Ting, den danske Andelsbevægelse har haft at fremvise i Kraft af sin Samvirken, det er ikke længe siden, vi i Sydsjælland indviede et Sanatorium i Faksinge Skov ved Præstø. Ved denne Lejlighed oplyste et Medlem af Udvalget for Andelsbevægelsens Sanatorieforening, at det indenfor de danske Andelselskaber i Løbet af faa Aar derved, at hver Andelshaver havde ydet 1 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Gris, var lykkedes at rejse $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ses herved, at hvis man løfter i Flok, og hvis den rette Solidaritetsfølelse er til Stede, kan der her ydes en mægtig Haandsrækning til dem, der ere saa haardt ramte af denne store Katastrofe. Jeg ved, det imødeses med stor Interesse, om det her i Dag kunde oplyses, at der er et Arbejde i Gang i den Henseende, og at man her vil række en hjælpende Haand.

Hvis Eksportforeningen, der, efter hvad der paastaas, skylder Sparekassen omtrent 7 Mill. Kr., bliver nødsaget til at inddrive disse Penge hos Eksportforeningens Mejerier og disses Medlemmer, betyder det for adskillige Mejerikredse paa Sjælland, at Husmænd og Gaardmænd, kort sagt alle, da saa godt som alle Landbrugere ere Medlemmer af Mejerierne, ville gaa fallit. Det betyder, at f. Eks. en Mand, der i dette Øjeblik er Ejer af 200,000 Kr. og er Medlem af et Mejeri, hvis Medlemmer have solidarisk Forpligtelse, i Virkeligheden ikke betyder noget som helst som Kautionist. Saadan er Situationen for disse Mennesker, at adskillige af dem, naar de henvende sig i Bankerne for at være Kautionister, blive mødt med de Ord: I ere vel ikke med i de Mejerier, der have solidarisk Ansvar, for saa ere I ikke en Øre værd, selv om I sidde inde med Spare-

kassebøger paa adskillige Tusinde Kroner. Stillingen er altsaa alvorlig for disse Folk, og det er ikke underligt, om de anmode deres Repræsentanter om at gøre noget for dem; de mange derude ere jo ramte uforskyldt. Jeg beklager, at man ikke for 2 Aar siden gik til at gennemføre det Forslag, som mit Partis Formand var en udmærket Ordfører for, nemlig Forslaget om Oprettelse af en Statsbank i Stedet for at udstrække Nationalbankens Seddelprivilegium i yderligere 30 Aar. Hvis man var gaaet den Vej, som Socialdemokratiet den Gang anviste, havde det været lettere at finde Veje og Midler, ad hvilke man kunde hjælpe de Folk, der her ere ramte. Jeg beklager, at man ikke gjorde det, og det viser sig her som ved saa mange andre Lejligheder, at Socialdemokratiet er det Parti, der peger paa Kærnen i Sagerne og anviser den rette Vej.

Naar jeg slutter mig til dem, der ville beklage, om Sparekassen skulde gaa fallit, er det blandt andet af den Grund — og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gør jeg udtrykkelig opmærksom paa, at jeg her ikke har politiske Formaal —, at Bankerne i dette Land have i mere end tilstrækkelig Grad hidtil haft Ret til at fastsætte Diskontoen. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at de sjællandske Landboere, baade smaa og store, forstaa, at hvis Sparekassen gaar fallit, skal Renten nok komme adskillige Procent i Vejret, naar man skal bønfalde de store Pengematadorer om en Ordning af disse Tusinder af Laan. Det er ogsaa et Forhold, vi kunne imødesee, hvilke politiske Partier vi end tilhøre, ude i de Egne, hvor man kender Sagens rette Sammenhæng.

Jeg skal slutte med at gentage Beklagelsen over, at vi ikke ere komne videre, end vi ere. Den har fundet Tilslutning fra anden Side, og jeg giver den udtrykkelig min Tilslutning. Men jeg mener, at som Stillingen er, kunne vi ikke andet end vedtage det foreliggende Forslag. Det er mit Haab, at vi ikke skulle komme til at vente ret længe, inden vi naa en endelig Ordning af hele dette for den sjællandske Befolkning baade i By og paa Land saa overmaade alvorlige Spørgsmaal.

Alfred Christensen: Regeringspartiets Ordfører ytrede Betænkelse ved, at der ikke i § 3 var givet Sparekassen Tilladelse til under dette Moratorium at foretage Udbetaling af Renter. For saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, var